

и проговорила : „Мола ви са, свате, и тебе, свахо, да не кълнете моето дѣтенце ; да му не давате да работи то-ва, щото не може ; да го не пращате ве-черъ на дворътъ до първи пътли ; да го учите умъ и разумъ ; а ако тя понѣкогашъ ви не испълни волята, то я побий-те, а не кълнете я. Клѣтви не трѣ-батъ !

— Гледайте да я не омагиосате, плѣ-снала и леля Мина, която била сѫсѣдка на Хаджи Генча.

— Тѣй, тѣй, да я не омагиосате, по-вторила и баба Хаджийка, и заплакала още три пѫти.

Когато вдигнале трапезата, то дѣдо Ха-дзия помолилъ дѣда Либена да накара проводачете да поиграятъ. Дѣдо Либенъ махналъ съ рѣката и далъ знакъ на двѣ момчета да станатъ и да поиграятъ. Ци-ганете засвириле на посадникъ ; а мом-ченцата са хванале съ едната рѣка за